

Olga Grzybek

Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach
Wydział Finansów i Ubezpieczeń
Katedra Rachunkowości Międzynarodowej
olga.grzybek@ue.katowice.pl

Ewa Wanda Maruszewska

Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach
Wydział Finansów i Ubezpieczeń
Katedra Rachunkowości Międzynarodowej
ewa.maruszewska@ue.katowice.pl

TREŚĆ EKONOMICZNA WARTOŚCI FIRMY I UJAWNIEŃ W TYM ZAKRESIE – ANALIZA SPRAWOZDAŃ FINANSOWYCH POLSKICH SPÓLEK

Streszczenie: Wartość firmy powinna odzwierciedlać przyszłe korzyści ekonomiczne, których osiągnięcia spodziewa się jednostka przejmująca z tytułu przejęcia aktywów, a których nie można zidentyfikować i odrębnie ująć w bilansie. Niestety, polskie prawo rachunkowości pomija zagadnienie treści ekonomicznej wartości firmy, zawężając się jedynie do wskazania formuły obliczania tej pozycji aktywów. Stąd celem artykułu jest podkreślenie znaczenia treści ekonomicznej wartości firmy dla prawidłowej prezentacji w sprawozdaniu finansowym. W wyniku przeprowadzonych badań potwierdzono traktowanie wartości firmy jedynie jako wartości rezydualnej, wyniku prostego matematycznego obliczenia. Jest to wprawdzie zgodne z regulacjami prawa, jednak sprzeczne z założeniami teoretycznymi rachunkowości. Podstawową zastosowaną metodą badawczą była analiza sprawozdań finansowych (sporządzonych zgodnie z polskimi przepisami rachunkowości).

Słowa kluczowe: wartość firmy, połączenie jednostek, wartości niematerialne.

Wprowadzenie

Wartość firmy stanowi niewątpliwie jedną z najbardziej kontrowersyjnych kategorii prawa rachunkowości. Polskie i międzynarodowe regulacje rachunkowości nakazują rozliczanie wartości firmy w odmienny sposób, a obecnie obowiązujące regulacje międzynarodowe różnią się diametralnie od tych sprzed kilkunastu lat. Fakt ten potwierdza trudności w prawidłowym odzwierciedleniu istoty wartości firmy w sprawozdaniu finansowym. Powstaje więc pytanie, jak jednostki gospodarcze interpretują wartość firmy i w jaki sposób prezentują ją

w swoich sprawozdaniach finansowych, skoro sposób traktowania tej kategorii bilansowej budzi wątpliwości nawet wśród teoretyków i członków organów tworzących regulacje rachunkowości.

Artykuł ma na celu podkreślenie znaczenia treści ekonomicznej wartości firmy dla prawidłowej prezentacji tej kategorii w sprawozdaniu finansowym oraz analizę i krytyczną ocenę jej prezentacji w sprawozdaniach finansowych polskich przedsiębiorstw. Podstawową tezę przyjętą w artykule jest stwierdzenie, że ujęcie wartości firmy może w praktyce nastęrczać wiele wątpliwości, dlatego jest ona składnikiem narażonym na wysokie ryzyko nieprawidłowej wyceny oraz niepoprawnego rozliczania w okresach następujących po połączeniu. Do realizacji celu artykułu wykorzystano studia literatury przedmiotu i aktów prawa bilansowego oraz analizę sprawozdań finansowych w zakresie wartości firmy wybranych spółek notowanych na rynku New Connect.

1. Treść ekonomiczna wartości firmy

Wartość firmy definiowana jest w literaturze przedmiotu na wiele sposobów. Różnorodne definicje kładą nacisk na odmienne cechy: korzyści wynikające z dobrych relacji przedsiębiorstwa z klientami (podejście marketingowe), zdolność generowania przyszłych ponadnormatywnych zysków (podejście dochodowe) lub też aspekt majątkowy, traktujący *goodwill* jako wartościowy zasób ekonomiczny [na podstawie: Kamela-Sowińska, 1996, s. 31-35].

Na gruncie teorii ekonomii wartość firmy można określić jako przewagę rynkową jednego podmiotu nad innymi, pozwalającą osiągać ponadprzeciętne korzyści. Podejście ekonomiczne interpretuje *goodwill* jako strumień przyszłych korzyści ekonomicznych, które jednostka może osiągnąć z tytułu posiadania nieidentyfikowalnych zasobów niematerialnych [Rak i Turyna, 2015, s. 25]. Z kolei Dobija [2005, s. 141] określa wartość firmy jako sumę wszystkich specjalnych korzyści, które nie dają się w inny sposób zidentyfikować, odnoszących się do funkcjonującego przedsiębiorstwa.

Na gruncie zarządzania wskazuje się liczne czynniki, z których może wynikać wartość firmy, m.in. kadre zarządzającą, strategię, wartość marki, reputację, technologię, kapitał intelektualny, kulturę organizacji, innowacyjność czy elastyczność [Low i Kalafut, 2004]. We wszystkich próbach zdefiniowania wartości firmy podkreśla się jej niematerialny charakter, brak autonomiczności oraz generowanie ponadprzeciętnych korzyści [Cieciura, 2012, s. 14].

W sytuacji połączenia wartość firmy odzwierciedla oczekiwane korzyści z przejęcia podmiotu, które to korzyści mogą wynikać np. z umiejętności i doświadczenia przejętych pracowników, istniejących procesów biznesowych lub posiadanego *know-how*. Tym samym wartość firmy powinna odwzorować wartość godziwą oczekiwanych synergii i innych korzyści z tytułu połączenia oraz wartość godziwą „kontynuującego działalność” elementu (części lub całości) jednostki przejmowanej, która nie została osobno ujęta w grupie przejętych aktywów netto [Maruszewska, 2008, s. 109]. W związku z tym wartość firmy może być oszacowana jako wartość rezydualna przyszłych korzyści ekonomicznych, pozostała po przypisaniu części wartości tych korzyści do aktywów materialnych oraz identyfikowalnych aktywów niematerialnych [Urbanek, 2008, s. 74]. Jednocześnie istotne jest, aby wartość firmy reprezentowała jedynie nierozliczone koszty nabytych aktywów netto i tym samym była konsekwencją ostrożnego podejścia do wyceny przejętych aktywów netto na dzień połączenia [Hendriksen i van Breda, 2002, s. 633].

Międzynarodowe prawo rachunkowości określa wartość firmy jako przyszłe korzyści ekonomiczne z aktywów, których nie można pojedynczo zidentyfikować ani osobno ująć [MSSF 3, zał. A]. Polskie prawo rachunkowości nie definiuje wartości firmy, poprzestając na wskazaniu, iż stanowi ona różnicę między ceną nabycia określonej jednostki (lub zorganizowanej jej części) a niższą od niej wartością godziwą przejętych aktywów netto [Ustawa o rachunkowości, art. 33, pkt 4]. Zapisy te sprowadzają więc wartość firmy do prostej arytmetycznej różnicy, której ujęcie nie wymaga od księgowych głębszej refleksji, nie objaśniając, co ona oznacza ani od czego zależy jej wysokość [Ignatowski, 2014, s. 7].

Wartość firmy w rachunkowości stanowi wartość rezydualną pozostałą po wycenie innych pozycji, tj. po alokacji kosztu połączenia na możliwe do zidentyfikowania aktywa i zobowiązania – także te, które nie były ujmowane przez jednostkę przejmowaną [Maruszewska, 2011, s. 51]. Na pozycję bilansową „wartość firmy” mogą składać się następujące elementy [MSSF 3 UW 130, za: Remlein, 2008]:

- wartość godziwa „kontynuującego działalność” elementu jednostki przejmowanej, związana z efektem synergii charakterystycznym dla aktywów jednostki przejmowanej,
- wartość godziwa oczekiwanych synergii i korzyści z tytułu połączenia aktywów netto jednostki przejmowanej i przejmującej,
- nadpłaty ze strony jednostki przejmującej,
- błędy w wycenie i ujmowaniu przejętych aktywów netto.

Ważne jest to, iż jedynie pierwsze dwa elementy rzeczywiście odzwierciedlają istotę wartości firmy, a pozostałe dwie pozycje w ogóle nie stanowią aktywów. Amerykańska Rada Standardów Rachunkowości ponadto wskazuje, że na wartość firmy może składać się także wartość aktywów (głównie niematerialnych), które nie zostały zidentyfikowane przez jednostkę przejmowaną, oraz nadwyżka wartości godziwej przejętych aktywów netto ponad ich wartość księgową. Te składniki jednak w myśl przepisów prawa rachunkowości winny być ujęte w wartości aktywów zidentyfikowanych odrębnie od wartości firmy [SFAS 141, B 102-105, za: Mard, Hitchner i Hyden, 2011, s. 53-54].

O ile przedstawione rozważania dotyczące zakresu pozycji bilansowej „wartość firmy” wskazują na jej zbieżność z ekonomicznym sensem tej kategorii, o tyle sposób ustalania wartości firmy w rachunkowości sprowadza ją częstokroć do kategorii technicznej, niekoniecznie będącej nośnikiem treści ekonomicznej. Bilansowa procedura ustalania wartości firmy nie przewiduje identyfikacji przyszłych korzyści ekonomicznych, a kwota wartości firmy wynika jedynie z arytmetycznej różnicy między wskazanymi w przepisach wielkościami. Wartość firmy powstaje więc jako efekt procedur księgowych i sprowadza *goodwill* do funkcji pokrycia niedoboru aktywów w stosunku do pasywów w bilansie połączonych podmiotów [Rak i Turyna, 2015, s. 23, 26]. Ponadto standardy rachunkowości bezkrytycznie akceptują cenę nabycia jako wyznacznik przyszłych korzyści ekonomicznych z przejętych aktywów netto, niezależnie od rzeczywistego celu zawartej transakcji [Sawicka, 2009, s. 150]. W literaturze podnosi się także zarzuty, iż wartość firmy w ogóle nie powinna stanowić składnika aktywów, gdyż reprezentuje ona efekt synergii, który odzwierciedlany jest już w wartości godziwej przejmowanych aktywów netto, a poza transakcją przejęcia podmiotu nie byłby nigdy uznany za składnik aktywów [Gore i Zimmerman, 2010].

2. Opis problemu badawczego i metodologia badań

Celem przeprowadzonego badania była analiza zakresu ujawnień dotyczących wartości firmy prezentowanych w sprawozdaniach finansowych sporządzanych na podstawie zapisów ustawy o rachunkowości.

Realizacji tak określonego celu posłużyła analiza danych z 54 rocznych jednostkowych sprawozdań finansowych (sporządzonych za lata 2010-2014) 12 wybranych podmiotów notowanych na rynku New Connect. Do badania włączono podmioty o zróżnicowanej charakterystyce pod względem rozmiarów i rodzaju prowadzonej działalności, branży czy zyskowności. Charakterystykę badanych podmiotów prezentuje tabela 1.

Tabela 1. Charakterystyka podmiotów wybranych do badania (w tys. zł)

	Min	Max	Mediana
Suma bilansowa	170	51 339	12 424
Aktywa trwałe	6	26 676	4 271
Wartości niematerialne	0	9 256	580
Kapitały własne	-49	30 818	5 581
Wynik finansowy	-43 024	9 334	345

Źródło: Opracowanie własne.

Jak wynika z danych zawartych w tabeli 1 podmioty włączone do badania wykazują znaczne zróżnicowanie pod względem wartości podstawowych pozycji bilansowych. Cechą wspólną wybranych jednostek jest obrót ich akcjami na rynku New Connect, sporządzanie sprawozdań finansowych na podstawie ustawy o rachunkowości oraz przeprowadzenie połączeń prawnych, w wyniku których – na skutek księgowego rozliczenia transakcji – ujawniono wartość firmy. Podmioty, które jednoznacznie zaprezentowały w sprawozdaniu finansowym zastosowaną metodę księgowego rozliczenia połączenia, wskazywały na metodę nabycia, także w przypadku połączenia pod wspólną kontrolą (tj. jednostek w 100% zależnych od tej samej jednostki dominującej).

3. Wyniki badań własnych

Wartość firmy jako pozycję bilansową odnotowano w 27 sprawozdaniach finansowych. Szczegółowa analiza ujawnień dokonanych w tych sprawozdaniach finansowych pozwala na stwierdzenie, że podejściem dominującym do tejże kategorii jest traktowanie jej jako wielkości rezydualnej z pominięciem jej treści ekonomicznej. Zaledwie jeden podmiot zamieścił wyczerpujące informacje, które odnoszą się do istoty ujawnionej wartości firmy. Spółka ta wśród pozycji składających się na przejętą wartość firmy wymienia:

- składniki wiedzy przejętej jednostki, na którą składa się: oprogramowanie, *know-how*, badania nad produktem, bazy danych,
- składniki biznesowe, takie jak: model zarządzania, elastyczne metody produkcji i dostarczania rozwiązań do klientów,
- składniki związane z relacją z otoczeniem, a wśród nich: rozpoznawalne logo, nazwa firmy, nazwy domen, wizualizacja produktów i prawa autorskie.

Wymienione elementy mogą uzasadniać nadwyżkę ceny przejęcia ponad wartość zidentyfikowanych aktywów netto jednostki przejmowanej. Pewne wą-

pliwości może budzić przypisanie całej kwoty nadwyżki do wartości firmy, bez odrębnego ujęcia jakichkolwiek innych składników niematerialnych (*know-how*, oprogramowanie, marka obejmująca nazwę i rozpoznawalne logo). Jednostka nie wskazuje jednocześnie na odstępianie od wyodrębnienia takich składników ze względu np. na brak możliwości ich wiarygodnej wyceny. Wydaje się, że możliwość (a w zasadzie obowiązek) ujęcia pojedynczych aktywów w ogóle nie była brana pod uwagę przy księgowym rozliczaniu transakcji połączenia.

Pozostałe podmioty, w sprawozdaniach których figuruje wartość firmy (11 spółek), zaprezentowały jedynie zgodność arytmetyczną wartości firmy z formułą określoną w art. 44b ust. 6 ustawy o rachunkowości. Wszystkie sprawozdania zawierają obliczenia dotyczące wartości firmy, z których wynika wartość brutto, dotychczasowe umorzenie oraz wartość bilansowa (netto) wartości firmy, która podlega prezentacji w sprawozdaniu finansowym. Ponieważ ujawnienia dotyczące wartości firmy ograniczają się jedynie do danych liczbowych, brakuje w nich jakiegokolwiek odniesienia do jej treści ekonomicznej.

Powyższa obserwacja potwierdza przyjętą w artykule tezę o prezentowaniu w sprawozdaniach finansowych wartości firmy jako wielkości rezydualnej, bez zwrócenia uwagi na treść ekonomiczną, którą ta pozycja zawiera. Brak odniesień do oczekiwanych przez podmiot przejmujący przyszłych korzyści ekonomicznych czy wyjaśnień, dlaczego jednostka przejmująca skłonna była do zapłaty wyższej niż wartość godziwa przejętych aktywów netto, świadczy o wyłącznie arytmetycznym podejściu do analizowanej kategorii bilansowej. Na podstawie wyników badania można stwierdzić, że w spółkach włączonych do badania rachunkowość w zakresie wartości firmy została sprowadzona do prostego ćwiczenia matematycznego bez zwracania uwagi na podwaliny teoretyczne rachunkowości, w tym pomijano m.in. definicję aktywów, rozumienie treści ekonomicznej transakcji połączenia oraz reguły prezentacji skutków połączenia w rachunku zysków i strat. Podejście takie jest wprawdzie zgodne z literalnym brzmieniem art. 44b ust. 6 ustawy o rachunkowości, co jednak nie usprawiedliwia powierzchownego traktowania tak znaczącej kategorii bilansowej, jaką jest wartość firmy. Co więcej, zaprezentowane postępowanie spółek zyskało aprobatę audytorów, którzy badali sprawozdania finansowe i nie wnieśli w tym zakresie zastrzeżeń.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że ujawnione kwoty wartości firmy nie były wielkościami nieistotnymi w sprawozdaniach finansowych jednostek włączonych do badania. Szczegółowe informacje o wielkościach pozycji „wartość firmy” prezentowanych w sprawozdaniach finansowych zawiera tabela 2.

Tabela 2. Charakterystyka pozycji wartości firmy ujawnianej w jednostkowych sprawozdaniach finansowych

Liczba sprawozdań, w których ujawniono wartość firmy	27		
Liczba sprawozdań finansowych objętych badaniem	54		
Okresy sprawozdawcze objęte badaniem	2010-2014		
	Min.	Maks.	Mediana
Wartość firmy (dane w tys. zł)	31	6313	330
Udział wartości firmy w sumie bilansowej	0,10%	52%	3%
Udział wartości firmy w aktywach trwałych	0,24%	74%	7%
Udział wartości firmy w wartościach niematerialnych	1%	100%	92%

Źródło: Opracowanie własne.

Zaprezentowane wielkości wskazują, że wartość firmy niejednokrotnie stanowi znaczącą pozycję bilansową ujawnioną na skutek księgowego rozliczenia połączenia. W 11 sprawozdaniach (spośród 27 sprawozdań, w których ujawniono wartość firmy) wartość firmy występowała równocześnie z poniesioną w danym okresie stratą. W tych przypadkach, w których wartość firmy ujawniana była drugi lub kolejny rok z rzędu i jednocześnie wystąpiła strata na działalności gospodarczej, nie odniesiono się w żaden sposób do zagadnienia trwałej utraty wartości firmy. Innymi słowy, jednostki nie wskazywały, aby poniesiona strata miała jakikolwiek związek z przeprowadzonym w poprzednich latach połączeniem, co mogłoby skutkować odpisem aktualizującym wartość firmy. Wszystkie zaobserwowane zmiany w kwotach prezentowanych w pozycji „Wartość firmy” wynikały z rachunku odpisów umorzeniowych zgodnych z zadeklarowaną polityką rachunkowości.

Informacje opisowe w zakresie wartości firmy zawarte w analizowanych sprawozdaniach finansowych są bardzo lakoniczne. Ujawnienia dotyczą jedynie okresu amortyzacji wartości firmy, najczęściej jednak nie jest on tłumaczony w żaden sposób. Tylko jeden podmiot wskazał na zagrożenie zniekształcenia wyniku finansowego w sytuacji zastosowania 5-letniego okresu amortyzacji ze względu na czerpanie oczekiwanych korzyści ekonomicznych z dokonanego połączenia w dłuższym okresie; 4 podmioty zastosowały 5-letni okres amortyzacji wartości firmy, dwie spółki poinformowały o przyjęciu 10-proc. stawki amortyzacji, a kolejne 3 jednostki o 20-letnim okresie umarzania wartości firmy. Pozostałe 3 badane podmioty nie podały żadnych informacji w tym zakresie.

Zdaniem autorek podejście praktyki gospodarczej do wartości firmy nie jest prawidłowe. Po pierwsze, sprowadza kategorię wartości firmy do pozycji technicznej wymaganej zachowaniem zasady równowagi bilansowej. Po drugie, całkowicie pomija sedno transakcji połączenia jednostek, w której ujęty w bilansie majątek rzeczowy i niematerialny może mieć mniejsze znaczenie niż aspekty przejęcia wiedzy i doświadczenia zespołu pracującego w przejętym podmiocie, umiejętności i kompetencji pracowników albo modelu zarządzania czy bazy stałych klientów. Tym samym treść ekonomiczna transakcji połączenia oraz kategorii wartości firmy zostaje całkowicie wyparta przez wymóg matematycznej zgodności księgowego rozliczenia połączenia. W związku z powyższym jasny i rzetelny obraz zaprezentowany w sprawozdaniu finansowym budzi wątpliwości, nawet pomimo badania sprawozdań finansowych przez biegłych rewidentów.

Podsumowanie

Zaprezentowane wyniki badań są ważne nie tylko z punktu widzenia oceny praktyki rachunkowości w obszarze ujawnień o wartości firmy dokonanej przez przedsiębiorstwa objęte badaniem. Przedstawione obserwacje można interpretować bardziej ogólnie jako rozdźwięk pomiędzy teorią rachunkowości a praktyką polskich przedsiębiorstw. Zgodnie z teorią rachunkowości ujawnienie wartości firmy za okres, w którym nastąpiło połączenie, powinno wskazywać na fakt, iż jednostka przejmująca oczekuje w przyszłości wystąpienia korzyści ekonomicznych z tytułu przejętych aktywów, których to korzyści nie można osobno zidentyfikować ani odrębnie ująć. Tymczasem analiza stanu prawnego oraz praktyki gospodarczej wskazuje, że w regulacjach brakuje definicji wartości firmy wskazującej jej treść ekonomiczną, a praktyka gospodarcza traktuje tę pozycję wyłącznie jako element konieczny do zachowania równowagi bilansowej oraz zasady podwójnego zapisu. Prezentacja wartości firmy w sprawozdaniach finansowych jako konsekwencji określonego działania algebraicznego z pominięciem najważniejszego jej aspektu, tj. treści ekonomicznej, budzi wątpliwości nie tylko w obszarze jakości sprawozdań finansowych, ale również w zakresie przestrzegania zasady przewagi treści ekonomicznej nad formą czy weryfikacji ujawnianej pozycji bilansowej z punktu widzenia spełnienia wymogów ogólnej definicji aktywów.

Rozwiązaniem opisanego problemu pomijania treści ekonomicznej kategorii wartości firmy przez praktyków rachunkowości może być wprowadzenie szerszego opisu tej pozycji bilansowej do regulacji prawa krajowego i egzekwowanie od jednostek większej staranności w tym zakresie. Niebagatelną rolę

można upatrywać także w podejmowaniu działań na rzecz poprawy jakości edukacji w zakresie rachunkowości oraz w propagowaniu ustawicznego kształcenia służb księgowych.

Literatura

- Cieciura M. (2012), *Rozliczanie wartości firmy w świetle Międzynarodowych Standardów Rachunkowości*, CeDeWu, Warszawa.
- Dobija M. (2005), *Teoria rachunkowości w zarysie*, Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej w Krakowie, Kraków.
- Gore R., Zimmerman D. (2010), *Is Goodwill an Asset?* „The CPA Journal”, June 2010.
- Hendriksen E.A., van Breda M.F. (2002), *Teoria rachunkowości*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.
- Ignatowski R. (2014), *MSSF a ustawa o rachunkowości (7) Wartość firmy*, „Rachunkowość”, nr 8.
- Kamela-Sowińska A. (1996), *Wartość firmy*, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa.
- Low J., Kalafut P.C. (2004), *Niematerialna wartość firmy*, Oficyna Ekonomiczna, Kraków.
- Mard M.J., Hitchner J.R., Hyden S.D. (2011), *Valuation for Financial Reporting: Fair Value, Business Combinations, Intangible Assets, Goodwill and Impairment Analysis*, Wiley, Hoboken, New Jersey.
- Maruszewska E.W. (2008), *Połączenia spółek. Prawo, rachunkowość, podatki*, Difin, Warszawa.
- Maruszewska E.W. (2011), *Ujęcie początkowe oraz rozliczanie wartości firmy – regulacje polskie i międzynarodowe*, „Biuletyn Rachunkowości”, nr 8(128).
- Międzynarodowy Standard Sprawozdawczości Finansowej 3 „Połączenia jednostek gospodarczych” [w:] *Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej MSSF 2013*, Stowarzyszenie Księgowych w Warszawie, Warszawa 2013.
- Rak J., Turyna J. (2015), *Wartości niematerialne i prawne – wartość firmy* [w:] M. Postuła, J. Turyna (red.), *Finansowe uwarunkowania rozwoju organizacji gospodarczych. Zarządzenie finansami a efektywność ekonomiczna*, Wydawnictwo Naukowe Wydziału Zarządzania Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa.
- Remlein M. (2008), *Połączenie i podział jednostek gospodarczych w świetle polskich i międzynarodowych regulacji bilansowych*, SKwP, Warszawa.
- Sawicka B. (2009), *Wartość firmy w świetle nadrzędnych zasad rachunkowości*, „Zeszyty Teoretyczne Rachunkowości”, t. 51(107).
- Urbanek G. (2008), *Wycena aktywów niematerialnych przedsiębiorstwa*, PWE, Warszawa.
- Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości. Dz.U. 2013, poz. 330 z późn. zm.

**THE ECONOMIC SUBSTANCE OF GOODWILL AND ITS DISCLOSURE
– THE ANALYSIS OF POLISH ENTITIES' FINANCIAL REPORTS**

Summary: Goodwill, as a balance sheet position, should reflect future economic benefits expected by the acquirer that are derived from other assets acquired in a business combination, and that are not separately identified and disclosed. Unfortunately, Polish accounting law contains an algebraic formula explaining how to calculate goodwill with no economic underpinnings. Therefore, the article aims at emphasizing the importance of economic substance in reliable financial reports' disclosure. The research shows that entities consider goodwill as a residual value and as a result of simplified calculations. Although this treatment is consistent with accounting law, it is not in harmony with accounting theoretical backgrounds. The main research method is the analysis of financial reports (prepared in accordance with polish accounting law).

Keywords: goodwill, business combination, intangible assets.